

ВИРОБНИЧА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРІВ-ЕЛЕКТРИКІВ В УКРАЇНІ (1950–1960 рр.)

Тверитникова О.Є.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Підсумки трансформації науково-освітнього і дослідницького комплексу другої половини ХХ ст. в Україні доцільно використовувати для подальшого удосконалення електротехнічної освіти. Модернізація вищої електротехнічної освіти неможлива без комплексного вивчення накопиченого провідними вищими технічними навчальними закладами досвіду підготовки інженерних кадрів для електротехнічної промисловості.

Визначальною ознакою розвитку системи освіти початку 1960 рр. стала форма поєднання навчання з працею. У постанові «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про подальший розвиток системи народної освіти в СРСР» 1958 р. та «Про форми і терміни навчання у вищих навчальних закладах і про виробничу роботу і практику студентів» 1959 р. зазначено про важливість збільшення обсягу виробничої практики для студентів денної форми навчання.

Студенти молодших курсів, які не мали дворічного стажу виробничої практики зобов'язані поєднувати навчання з роботою на виробництві. ВНЗ повинні були займатися працевлаштуванням випускників у залежності від профілю освіти. Також значні пільги надавалися абітурієнтам, які вже мали виробничий стаж.

Реформи вищої технічної освіти 1960 рр. мали безпосередній вплив на формування системи підготовки фахівців для електротехнічної галузі. Характерною рисою цього періоду стало посилення якості підготовки фахівців. З метою удосконалення навчального процесу перебудовано форми і терміни проведення виробничої практики. Модель поєднання навчання сумісно з роботою на виробництві відобразилася на якості підготовки. Навантаження на виробництві, навчання у другій половині дня негативно впливали на загальну успішність. Крім того, проходження практики на початку навчання не мала очікуваного результату. Створення особливих умов для студентів, що мали виробничий дворічний стаж, привело до зниження рівня загальної підготовки контингенту. Тому вже в середині 1960 рр. форма навчання «без відриву від виробництва» була скасована. Між тим співробітництво вищих навчальних закладів і підприємств мало вагомий вплив на якісні зміни системи підготовки інженерів-електриків.